

Danmarks Besættelse 1940 i Ferring

Jeg husker tydelig den 9 April 1940, jeg var da 12 Ar, vi var lige stædt ^{voit} da min Far kom omkring med Mælkevoغن " han kørte en Mælketur til Vandborg Mejeri" - for at fortælle at Tyskerne var ifærd med at besætte Danmark, vi havde godt nok undret os over alle de store sorte Flyvmaskiner der alle fløj mod nord, det var jo på grund af at de var igang med at besætte Norge, så vi lyttede hele dagen til radioen hvor værnemagten udsendte opråb til

det Danske Folk om at forholde sig i ro. Ved den Dansk Tyske grænse havde de Danske soldater taget kampen op mod den tyske overmagt, men desværre mistede vi nogle soldater inden kampen blev indstillet. Det var en meget bevæget tid der fulgte efter, vi børn var jo ikke så gamle at vi rigtig forstod alvoren i det der skete, der gik nogle dage før vi mærkede noget at landet var besat, de første vi så til dem var nogle Ordenansen på Motorcykel med sidevogn, da di så der var lys hos vores Bagermester stoppede de op her for at spørge om vej til Bøvhjerg Fyr, men da han ikke havde i sinde at forklare dem ret meget tvang de ham til at vise vej. Fyret var det første der blev besat, senere fulgte Hotellet, Det sakalte Husmoderhjemmet, Sommerhuse Gårde m,m, nu kunde man for alvor mærke at krigen var kommet til Danmark. Vi kunde sådan mærke den angst og uro hos de voksne, og oven i det kom så mørklægningen, vi fik alle travlt med at opsætte sorte rullegadiner Cykellygter Billygter skulde også blændes der måtte kun være en smal lysstrimmel så flyverne ikke kunde se lyset. Efter nogen tid begyndte så opbygningen af den sakaldte vestvold, en festningsværk som strakte sig helt oppe fra Norge i nord til Frankrig i syd. I Ferring blev der sat pigtråd omkring hele byen, og uden for blev der lagt et minefelt og ved indfalsvejene blev der støbt nogle betonkasser med lag over så der hurtig kunde nedlægges en sprængladning i tilfælde af invasion så vejene blev ubrugelige. Der blev nu udsendt en ordre fra den Tyske Værnemagt at alle Danske skulde have " ausvejs " en slags pas med billed, som vi så skulde fremvise hver gang vi passerede vagterne, senere begyndte de så at støbe bunker, kanonstillinger der blev også gravet de sakaldte lobegrave her kunde soldaterne søge dækning, mange steder kunde de gå direkte fra lobegraverne og ind i Bunkerne. Jeg husker tydelig en søndag eftermiddag, Johannes og jeg var inde i laden og pludselig horte vi et brag og så regnede det med sten ned på taget, vi for ud for at se hvad der var skedd. En soldat havde gjort holdt ved vagten " han kørte forøvrigt på en Nimbus som de jo havde stjålet fra dansk Militær " fordi skærmen på Motorcyklen var gået løs og så vilde han have et stykke ståltråd til at binde den fast med, men tråden var forbundet til alarm mine som skulde udløse hvis nogen forsøgte at trænge igennem spæringen. Ved sprængningen blev Soldaten alvorlig lemlæstet, de kørte ham bort på en Lastvogn. Efterhånden som krigen skred frem blev de allieredes bombning af de Tyske Byer mere og mere heftig og vi kunde om sommeraftnerne høre larmen af de Engelske Bombemaskiner som kom ind vest fra i stor højde og nogle gange kunde vi høre skud når Tyskerne sendte deres jager op for at tage kampen op mod englænderne, men det blev aldrig til noget særligt, men man kunde mærke på soldaterne at de var meget nervøse og opholdt sig for det meste i bunkerne til flyverne var væk. En aften skulde jeg lige køre til købmanden, men da jeg var kommet næsten hen til Ferring By horte jeg pludselig flyverlarm og lidt efter et par mægtige brag det kom fra to bomber som de havde kastet oppe i nærheden af bøvhjerg fyr hvor de ramte en Gard " Nr. Damsgård " der blev slået huller i taget men ikke så alvorlig der blev sagt at de kastede deres bomber fordi de blev forfulgt af tyske jager. men jeg blev bange og smed mig i groften vi havde jo lært at søge dækning hvis der skeddte noget !!! vi havde mange små episode med Tyskerne, en eftermiddag vi stod ude i Haven og skod med en luftsbusse kom et par tyske flyver hen over os, for sjov siktede jeg op mod dem, med det resultat at den ene pludselig vente om og kom lavt hen over os, vi blev meget bange og for ind i laden hvor vi gemte os i halmen, det var jo nok kun for at gøre os forskrækket " piloten har nok fået sig et billigt grin " , en anden

gang havde vi lavet en såkaldt narrepakke , det var en flot pakke som vi havde lavet og sat en snor i , og når der så kom nogen og vilde tage pakken så hev vi i snoren, og trak hermed pakken ind mellem træerne, men til alt uheld var den første der kom en stor tysk Lastvogn som holdt og tog pakken op, så var der ellers nogen som blev hange , vi forsvandt hurtigt ind i halmen, men pakken blev smidt ud og så skedte der ikke mere Tyskerne kørte videre !! Lige uden for huset derhjemme var der en Motergranatstilling , som de indimellem holdt øvelse fra , der blev skudt ned på det åbne land på Ferring strand og imens blev beboerne evakueret på grund af faren for at en granat skulle fare vild.

I første halvdel af 1943 blev bensinen efterhånden en mangelvare , også for værnemagten så de begyndte også at bygge gasgeneratoer på deres køretøjer, i første omgang var det hovedsagelig Entreprenørfirmaer som Tot , der var tyskejet men også andre var intrseret Det blev så vedtaget at der skulde bygges en tørre central hvor der kunde tørres høetræ som hovedsagelig blev brugt som brændsel da der var stor indhold af gas der i , torrecentralen blev bygget mellem Ejndommen derhjemme og Julsgård . der blev lavet en kanal hvori der blev lagt nogle store rør som dampen skulde passer igennem og hvor høgeklodserne blev lagt oven på , til at lave damp havde de anskaffet en gl. Damplokomobil hvor der blev ^{fyret} dag og nat , men resultatet var ikke særlig godt så det blev ret hurtigt opgivet det stod der ca. et års tid , hvor det så blev taget ned og lagt dynger for senere at skulde flyttes til Dybe , hvor det så senere skulde opføres som Lagerbarak, men det var ikke meget som nåede så langt for den Vognmand som skulde flytte det, kørte en omvej og så havnede det meste af det hjemme hos ham resten blev stjålet , jeg husker tydeligt en aften hvor johannes og jeg også ville også være med til festen vi skulde bruge lidt træ til nogle kaninbure så i ly af mørket listede vi derover og havde samlet et par hundte træ da vi opdagede en person som var ifærd med det samme som os , han havde lige fået løftet en del brædder op på skulderen , da han i lysskæret fra fyret fik øje på os . han blev simpelthen så bange at han smed hele buntet og i løb forsvant , men vi opgav nu ikke for vi ville se hvem manden var , det viste sig at være en som hed Jeppe Knak , en mand som boede i Ferring og som ellers var en meget akværdig borger !!! En sjov episode havde vi hjemme i laden , jeg havde lavet en vindmølle hvorpå der var sat en magnettenning fra en gl. Motorcykel , når den roterede kunde den lave en ret så stærk strøm , som kunde give en kraftig stød , så vi trak en ledning oppe fra mollen og ned til en vandhane som som vi havde i Kostalden og hvor de Tyske soldater hentede vand , vi gemte os og var meget spændt på resultatet , men den udblev ikke soldaten som kom efter vand fik en ordenligt rap over fingrene og der blev udstøt nogle mærkelige lyde , og så klagede de til Far , så vi fik en ordenlig opsang! En dag kom der pludselig bud fra den Tyske værnemagt at vi tage imod en som skulde arbejde for tyskerne , vi havde jo ikke meget plads , men værelset som johannes og jeg havde blev udtaget , så måtte vi flytte ind i stuen . det var en flink ung mand som , men det blev en stor belastning for vores Mor , som skulde lave mad + smøre madpakke gøre rent m,m , en aften havde han været ude med nogle arbejdeskammerater og da havde den ikke fået for lidt , han kom sent hjem og var så fuld at han ikke kunde stå på benene to af hans kammerater lagde ham i seng hvor han så kunde sove rusen ud, vi blev noget forskrækket , da vi jo aldrig før havde set så fuld en mand .. Der gik ikke så lang tid før han flyttede , og kort tid efter kom to tyske offiesere og vilde gerne se på værelset , men

De havde en Dame som arbejdede for Tyskerne—"en -Frk Smith-" som de forlangte gæsteværelse ~~Bo m Ok~~ havde haft for var ikke stor nok, så de forlangte at se stuerne, resultatet blev at de udtog vores pæne stue, så hun måtte igennem vores dagligstue for at komme derind, der gik nogle dage så flyttede hun ind med hendes møbler + en bunke tæpper som vi kunne se var stjålet fra den danske Militær. Hun var ellers meget flink, men det var irriterende at have hende til at færdes gennem vores stue på alle tider af døgnet og efterhånden fik hun besøg af mange Tyske Officerer, et par gange kom hun og spurgte om hun måtte låne vores stue da hun skulde have nogle Officerer til spisning så måtte vi trække os tilbage til køkkenet. Disse fester gik nu ikke hel stille af og det kunde varar til langt ud på aftenen!!

En dag fik vi besøg af et par store Herrer de vilde tale med Far, vi var meget spændte på hvad der nu skulde ske og det viste sig at de forlangte at han skulde køre for Tyskerne da han jo havde Hestene, men det vilde han ikke det kunde der aldrig blive tale om. De var sure da de gik og truede med at han vilde høre nærmere, dagen efter kom Komandanter for de bunker vi havde lige uden for, han var en ægte Nasist, men ellers meget flink, han var tit kommet til døren så vi kente ham meget godt, han vilde endnu engang prøve at overtale Far, men forgæves han vilde ikke, vi var nu meget spændt på hvad der ville ske, men han horte ikke mere fra dem så vi tror at det var kommandanten som fik det forpuret. Efterhånden som krigen skred frem blev soldaterne yngre og yngre det var kun store drenge, jeg husker at en af dem vilde dessetere så han løb gennem minefeltet med det resultat at han tråte på en fodfolksmine, men var så heldig at det kun tog hans bagdel, men desværer blev han snuppet og hans skæbne kan vi jo gætte os til. Efterhånden som de unge soldater blev sendt til fronten blev de erstattet af Russiske soldater - det var nogle som var blevet taget til fange og så havde fået valget enten tyske fangeleje eller tysk soldat, i starten var vi meget nervøse for dem, men det viste sig at de var meget venlige, men sproget vi kunde slet ikke forstå dem, men med fingersprog og lidt god vilje så gik det nogenlunde, jeg husker særlig en af dem han vilde gerne lærer dansk, han prøvede meget og det første han fik lært på dansk var "Jak og pr boyser !!!"

Og det blev han kaldt derefter. Efterhånden som tiden gik blev de mere dristige, og næsten hver aften kom de ind for at hører BBC radio sendte fra London imens havde de en som stod vagt ude ved døren i tilfælde der skulde komme en befalingsmand !!!

Efterhånden som tiden gik, kunde vi godt mærke på hele atmosfæren at det gik mod enden, Tyskerne gik tilbage på alle fronter, - og endelig den 4 Maj om aftenen kom så Frihedsbudskabet, jeg husker det som det var i går, Johannes og jeg stod ude i Haven og horte budskabet, Vinduet stod åben så vi bemærkede straks at der kom en særmelding fra London-, de Tyske tropper i Nordvesttyskland, Norge og Danmark har Kapitulæret-og så blev den Danske nationalsang spillet, vi spændte radioen på fuld kraft for at de Tyske vagter nede ved vejen, skulde høre det, så gik Johannes og jeg ned for at fortælle dem at de godt kunde pakke sammen, - men det syntes de ikke om, så vi fik bud om at forsvinde for de troede ikke på det!!, Det blev en festaften som vi aldrig vil glemme. Det varede ikke længe for Gunner kom for at hente os, hele Familien skulde komme om til Juelsgård for at fejre friheden, og den blev fejret med kaffe -sang + nogle rigtige Cigaretter som var gemt til denne anledning. -I løbet af aftenen gik vi en tur om i Byen, men vi var nu lidt bange for de Russiske Soldater fejrede jo også friheden så de havde drukket lidt rigligt Vodka så stemningen var høj og med deres geværer gik de og skod med skarp op i luften, så vi trak os hurtigt tilbage!!—

Da Bovbjerg Badehotel var en slags komandocentral og her opholdt de Komandanter sig, en for de Tyske Soldater og en for de Russiske. Der var i løbet af aftenen opstået uoverenstemmelser mellem Tyskerne og Russerne og det blev ikke bedere af at de havde drukket lidt for meget hver i sær, så det blev mere og mere spændt som natten skred frem, og det ændte med at den Russiske Kommandant blev skudt ned bagfra da han gik op i Tårnet på Hotellet for at sove. Drabet udløste en frygtelig balade. Og det varede ikke længe for det var Russerne som havde taget komandoen, og fik Tyskerne Afvæbnet ved dette opgør blev der skudt 4 soldater jeg tror nok at det var 2 af hver!;

Johannes og jeg sov i Gæsteværelset ud mod øst og lige uden for er der nogle skyttegrave, vi havde godt nok hørt en farlig skyderi hele natten, men vi regnede med at det kun var for at fejre friheden, men det var blodig alvor. Vi kom tidelig op den morgen, vi var spændt på at komme ud og tale med soldaterne, de første vi mødte var nogle af de Russiske soldater, de vilde overrække os en pistol hver, men betingelsen var at vi skulde skyde den første Tyske soldat vi så, men det blev der nu ikke noget ud af.:- Fra Morgenstunden bestemte Gunner og Johannes sig til at de vilde lukke spærningen op ned mod

IV

stranden , men det skulde de nu ikke have gjort, for kort tid efter kom nogle Soldater og truede med deres geværer så iførste omgang lykkedes det ikke " Gunner udtalte jeg trode sku at vi var blevet skudt"! . Som Formiddagen skred frem blev det mere og mere spændt ; de tyske Tropper i dybe havde en stor Kanonstilling så de truede med at beskyde Ferring for at komme Russerne tillivs, vi fik varsel om at Ferring skulde evakueres, så der blev vild opstandelse-vores Sognerådsformand dengang var Poul Kallesøe blev underrettet om det forestående , og han tog straks afsted op til Hotellet for at forhandle med Tyskerne om det forestående og det lykkedes ham at overtale dem til at nedlægge Våbene!. Men på Formiddagen ankom nogle unge Fridhedskæmper i Bus , hovedvagten som endnu stod der stoppede dem og efter en kort ordveksling forbød de dem at komme ind, de måtte vende om og retunerer til Lemvig , en halv time efter ankom endnu en Bus med Frihedskæmper , denne gang var det nogle ældre de var mere erfane og efter en kort ordveksling fik de lov at køre ind . I mellemtiden havde Russerne fået afvæbnet de sidste Tysker ,og de stod nu i en lang kolonne på vejen mod Dybe med våbnerne lagt i en stor dyng , da så de Danske Frihedskæmper overlod de straks kommandoen til dem og aflaverede straks deres våben til dem-, derefter drog de alle sydpå mod tyskland.!

Om eftermiddagen var vi ude for at se de Soldater som var blevet skudt i nattens løb de var smidt ned i skyttegraverne.- inden Russerne forlod Ferring havde de begravet deres døde på pakeringspladsen ud for Hotellet da de ikke måtte komme på kirkegården på grund af deres religion, men hen på eftermiddagen blev de gravet op og lagt i kiste og sat op i kapellet sammen med de andre.

Jeg var jo i lære hos Tomrer Nyborg og det var ham som skulde leverer kisterne til dem alle,men der skete blot det at der var ikke skruer nok til lågerne på kisterne , så Nyborg havde bestilt dem i Lemvig og de skulde komme med Rutebilen , så han spurgte om jeg lige vilde køre derom og skruer lågerne til jeg sagde lidt forsigtig ja , men med bange anelse ,- at skulde stå alene i en halv mørk kapel og skruer låg på 4 kister det tog mig ikke lang tid jeg tror nok jeg løb derfra , uden at se mig tilbage-, det gjorde det jo ikke bedere at jeg havde set dem ligge døde i skyttegraverne !!:

En uges tid efter at Tyskerne havde forladt området begyndte det store oprydning,der var nok at tage fat på Far blev udtaget til at hjælpe med at tomme Gården Østelund som Tyskerne havde brugt som Depot , også fra de Tyske barakker blev der sat folk til at tomme og det hele blev kørt hen på arbejdspladsen ved Vandbygningsvæsnet hvor det blev læsset på nogle blokvogne og kørt på skinne ud til et skur som de havde deude ved vejby klit , men der var ikke meget af det som kom videre , for det meste blev stjålet , for det var jo lovlose tider , . Jeg husker at vi selv skulde fjerne den bunker som lå på vores mark Guuer havde en magen til som lå ikke ret langt fra den af vores , så de hjalp hinanden og skyttegraverne skulde jo også jævnnes . Tyskerne blev selv sat til at fjerne Landminerne og det var en farlig opgave , vi så en soldat blev dræbt da han skulde fjern en mine, da de så var færdig med at rydde minefelterne ankom en stor tysk Tank med larvefodder som skulde gennemkøre hele området for at sikre at der ikke var flere miner . Nu skulde vi selv til at pløje marken og Johannes vilde meget gerne gøre det, men Far og Mor var meget betænkelig ved at han skulde ud i minefelterne , men han pløjede hele minefeltet uden problemer, kun pløjede nogle små alarm miner op , det var nogle som havde været forbundet til pigtråden . Dem havde vi meget sjovt med, så når vi nåede aften skulde vi jo have dem sprængt, vi tog en bunke halm satte en sprængkapsel i minen og antænte ,så gik der et øjeblik og så et mægtig brag,vi søgte selvfølgelig dækning , en aften vilde vi have et større brag så vi lagde to miner i en bunke halm og oveni satte vi en taburet nogle af dem som Tyskerne havde brugt, Der lod en mægtig brag og tabureten røg højt tilvejs, men braget var nok lidt for stort ruderne klirede og der blev klaget fra flere sider, så resten af minerne blev sprængt enkeltvis !!.

Det var meget spændene at udspionere de store Betongbunker efter at Tyskerne havde forladt dem , i en af bunkerne fandt vi en lille pistol samt en meget god kikkert , som vi tog med hjem og gemte ude i vores maskinhus, men desværre fandt Far det, og så måtte vi pænt aflaverer det til nogle frihedskæmper, senere var vi igen ude for at undersøge en bunker og her fandt vi et gevær samt en hel kasse ammunition som vi tog med hjem , og en søndag eftermiddag hvor vi var alene hjemme var der kommet nogle kammarater , så vi skulde prøve at skyde med geværet og det foregik hjemme fra tværs over vejen og ned i engen det var sjovt hver 5 skud var med en lysende projektil som kaldes lysspor den kan man så følge og se nedslaget , det var en farlig leg , men det tænkte vi ikke så meget på.!

Resten af patronerne satte vi op på stuehusloftet og her blev de glemt til engang i 50 erne hvor der skulde ryddes op på loftet, tænk hvis der var opstået brand så kunde have fået alvorlige følger.,

En søndag eftermiddag var vi nogle stykker som var gået til havet op til høfte C en af dem som var med havde en Valter Pistol + patroner samt nogle håndgranater nogle af dem med en træskæft, oppe under skrænterne kunde vi skyde uden de kunde høre det nede i byen, først skød vi til måls med pistiolen vi brugte en kasket som skydeskiver den blev kastet op i luften så skulde vi seom vi kunde ramme den, jeg tror nok den tog skade!!!: Da vi var træt af at skyde gik vi op over over skrænten for at prøve håndgranaterne det fore gik på følgende måde — i enden af håndtaget var der et skruelåg som skulde fjernes og frem kom en lille kugle som man skal trække i for man kaster den, vi gjorde det på den måde at vi bandt en snor i kuglen og smed den ud over skrænten trak i snoren så lod der en mægtig brag- det gentog sig nogle gange utrolig at ingen kom til skade, en sjov, men farlig leg!!;

Vi gik mange ture ved havet, en lørdag eftermiddag var Johannes og jeg gået en tur op til Bovbjerg Fyr, oppe i skrænten fandt vi nogle runde dåser og i den ene ende var de delt op i nogle små rum som var fyldt med krudt det skulde vi have lidt sjovt med så vi tomte det ud i sandet så efterhånden havde vi en stor dyng så det blev mig som skulde antænde på grund af dårlig viden satte jeg en tændstik direkte ned i krudtet med det resultat at det omgående sprang i luften lige op i hovedet på mig hvor det sved både arme, øjnubryn + noget af håret så jeg for ned til vandet dykkede hoved og arme i havet, da vi så kom hjem måtte jeg aflægge rapport om hvordan det var sket, for eftertiden holdt vi den slags lidt på afstand!

I korte træk har jeg nu gennemgået de fem forbanede år, det var en hel speciel tid -, lovlosheden florerede som vi jo nok alle blev grebet lidt af, særlig den første tid af besættelsen, folte vi som meget spændne så vi tog det meget let der skete jo noget nyt hver dag, men efterhånden, som tiden gik gik forstod vi mere og mere alvoren i denne krig !!

Frede Borup Jakobsen Vandberg

Johannes Borup Jakobsen Ferring

Gunnar Bjerne Ferring

OPROP!

Til Danmarks Soldater og Danmarks Folk!

Uten Grund og imot den tyske Regjerings og det tyske Folks oprigtige Ønske, om at leve i Fred og Venskab med det engelske og det franske Folk, har Englands og Frankrigets Magthavere ifjor i September erklæret Tyskland Krigen.

Deres Hensigt var og blir, efter Mulighet, at treffe Afgjørelser paa Krigsskuepladser som ligger mere afsides og derfor er mindre farlige for Frankriget og England, i det Haab, at det ikke vilde være mulig for Tyskland, at kunde optræde stærkt nok imot dem.

Af denne Grund har England blandt andet stadig krænket Danmarks og Norges Neutralitet og deres territoriale Farvand,

Det forsøkte stadig at gjøre Skandinavien til Krigsskueplads. Da en yderlig Anledning ikke synes at være givet efter den russisk-sinske Fredsslutning, har man nu officielt erklæret og truet, ikke mere at taale den tyske Handelsflaates Seilads indenfor danske Territorialfarvand ved Nordsjøen og i de norske Farvand. Man erklærte selv at vilde overta Politiopsigten der. Man har tilslut truffet alle Forberedelser for overraskende at ta Besiddelse af alle nødvendige Støtsepunkter ved Norges Kyst. Aarhundredes største Krigsdriver, den allerede i den første Verdenskrig til Ulykke for hele Menneskeheden arbeidende Churchill, uttalte det aapent, at han ikke var villig til at la sig holde tilbake af «legale Afgjørelser eller noitrale Rettigheder som staar paa Papirlapper».

Han har forberedt Slaget mot den danske og den norske Kyst. For nogen Dager siden er han blit utnevnt til foransvarlig Chef for hele den britiske Krigsføring.

Den tyske Regjering har til nu overvaaket denne Mands Forholdsregler, men den kan ikke taale, at en ny Krigsskueplads nar blir skaffet efter de engelsk-franske Krigsdriveres Ønsker.

Den danske og den norske Regjering har siden Maaneder hat Beskjed om disse Forsøk.

Likeledes er deres Holdning ingen Hemmelighet for den tyske Regjering: De er hverken villige eller istand til at kunne yde en virksom Motstand mot det engelske Indbrudd.

Derfor har Tyskland besluttet at foregripe det engelske Angrep og med sine Magtmidler selv at overta Beskyttelsen av Danmarks og Norges Kongeriges Neutralitet og værne den saalænge Krigen varer.

Det er ikke den tyske Regjerings Hensigt at skaffe sig et Støtsepunkt i Kampen mot England, den har udelukkende det Maal at forhindre at Skandinavien blir Slagmark for de engelske Krigsudvidelser.

Af denne Grund har sterke tyske Militærkræfter siden idag morges tat Besiddelse af de vigtigste militære Objekter i Danmark og Norge. Over disse Forholdsregler treffes der for Tiden Overenskomster mellem den tyske Riksregjering og den Kongelige Danske Regjering. Disse Overenskomster skal sikre at Kongeriget bestaar videre, at Hæren og Flaaten opretholdes, at det Danske Folks Frihet agtes og at dette Lands fremtidige Uafhængighet fuldt ut sikres.

Indtil disse Forhandlinger er avsluttet, maa der ventes at Hæren og Flaaten har Forstaelse for dette, likeledes at Folket og alle kommunale Steder er fornuftige og har god Vilje, slik at de undlater enhver passiv eller aktiv Motstand. Den vilde være uten Nytte og bli brudt med alle Magtmidler. Alle militære og kommunale Steder anmodes derfor straks at opta Forbindelsen med de tyske Kommandører.

Folket opfordres til at fortsætte det daglige Arbeide og til at sørge for Rolighet og Orden!

For Landets Sikkerhed mot engelske Overgrep sørger fra nu af den tyske Hær og Flaate.

Den Tyske Kommandør